

การบริหารงานแนะแนวในระดับอุดมศึกษา เพื่อลดภาวะการลาออกกลางคัน ของนักศึกษาจากในช่วงสถานการณ์โควิด-19

อัมภา พลอยโสภณ¹

(วันรับบทความ: 16 กรกฎาคม 2564; วันแก้ไขบทความ: 16 พฤศจิกายน 2564; วันตอบรับบทความ: 11 พฤษภาคม 2565)

บทคัดย่อ

การบริหารงานแนะแนวในระดับอุดมศึกษามีเป้าหมายสำคัญ คือ การส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษาเพื่อลดภาวะการลาออกกลางคันและการสูญเสียโอกาสทางการศึกษาในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ด้วยการจัดบริการแนะแนว 5 บริการ ที่ครอบคลุมขอบข่าย การศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยสร้างรากฐานของนักศึกษาให้มีความเข้มแข็งในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น จากปัจจัยกระตุ้นให้นักศึกษาลาออกจากระบบการศึกษา ที่มีอิทธิพลต่อความคิดของนักศึกษา การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักศึกษาจึงต้องมีการบริหารและการจัดการอย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการแนะแนวโดยนำแนวคิดเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับระบบงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา พร้อมทั้งนำระบบคุณภาพวงจร เดมมิง (deming cycle) มาใช้ในกระบวนการดำเนินงานให้การบริการงานแนะแนวเกิดระบบการช่วยเหลือนักศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์โควิด 19 โดยการนำสื่อสังคมออนไลน์ (social media) มาใช้เป็นช่องทางในการให้บริการงานแนะแนวเพื่อให้บริการที่เข้าถึงง่ายและรวดเร็ว แต่จะสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การวางแผน การปฏิบัติ การประเมิน และติดตามปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะเครือข่ายที่จะมาร่วมกันทั้งภายในและภายนอก ดังนั้นการบริหารงานแนะแนวจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะเอื้อต่อการจัดบริการแนะแนวในอุดมศึกษาให้ดำเนินงานช่วยเหลือนักศึกษาได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา เพื่อลดการสูญเสียโอกาสทางการศึกษาในช่วงสถานการณ์โควิด 19

คำสำคัญ: การบริการงานแนะแนว, อุดมศึกษา, ภาวะการลาออกกลางคันจากระบบการศึกษา, โควิด 19

ประเภทของบทความ: บทความวิชาการ

¹อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ผู้รับผิดชอบบทความ)
e-mail: Asada_plo@dusit.ac.th

The Guidance Administration at the Higher Education to Reduce Student Dropouts During the COVID-19 Situation

Asada Ploysophon¹

(Received: July 16, 2021; Revised: November 16, 2021; Accepted: May 11, 2022)

Abstract

The guidance administration in higher education had the important goal of promoting, developing, preventing, and solving various problems among students to reduce dropouts and educational emptiness during the COVID-19 situation. By providing five advising services that address the score, academic, professional, personal, and social issues, it is an essential mechanism that fosters the foundation of students' ability to be strong in coping with emerging problems. The factors that induce students to drop out, as well as the components that are relevant to their thinking, prevention, and problem-solving strategies, must be managed in a systematic manner. The guidance process, which employs a systematic approach to working with various professional systems in educational institutions, as well as the Deming Cycle quality system, are both required in the operation to enable guidance management to create a system for assisting students during the COVID-19 situation. Together, social media is used in the guidance system as a medium for offering advice services for simple and convenient access. However, the planning, executing, monitoring, and improvement procedures, particularly the collaborative networks that come together both internally and externally, are critical to its success. As a result, guidance administration is an important process that facilitates the implementation of advice services in higher education, allowing students to reach their full potential. Focusing on the outcomes that happen to students helps reduce educational emptiness during the COVID-19 situation.

Keywords: The guidance administration, Higher education, Dropouts, COVID-19 situation

Type of Article: Academic Article

¹Lecturer, Faculty of Education, Suan Dusit University (corresponding author)
e-mail: Asada_plo@dusit.ac.th

บทนำ

จากสถานการณ์โควิด 19 (COVID-19) ได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ทั่วโลกเป็นอย่างมาก ทำให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้คนในการใช้ชีวิตประจำวัน ที่เรียกว่า ความปกติแบบใหม่ (new normal) เป็นแรงในการขับเคลื่อนให้เกิดการใช้เทคโนโลยีโดยเฉพาะในระบบออนไลน์ (online) มากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกันภาคการศึกษาที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจนทำให้การจัดการเรียนการสอนทั่วโลกได้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นรูปแบบออนไลน์ ส่งผลให้นักศึกษาเกิดเครียดจากการต้องปรับตัวของกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดย Assumption University, Research Institute and Academic Services (2020) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด 19 พบว่า ผู้เรียนรู้สึกเครียดจากการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์โควิด 19 โดยสาเหตุที่ทำให้เครียด 3 อันดับแรก ได้แก่ ร้อยละ 52.8 การเรียนออนไลน์ทำให้ความตั้งใจและสมาธิต่อการเรียนลดน้อยลง รองลงมา ร้อยละ 45.7 ความไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และร้อยละ 31.4 วิชาบางวิชามีเนื้อหาที่ไม่เหมาะกับการเรียนการสอนออนไลน์ ในขณะที่สาเหตุที่ทำให้เครียดอื่น ๆ พบว่า ร้อยละ 29.0 การมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.3 ความเร็วของสัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เพียงพอ และร้อยละ 22.6 เป็นภาระของผู้ปกครองในการดูแลการเรียนออนไลน์ของบุตรหลาน ปัญหาเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักศึกษาไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ในนักศึกษาบางรายที่สามารถปรับตัวได้ก็จะสามารถปรับกระบวนการความคิด (mindset) หรือสามารถหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ แต่ในนักศึกษาบางรายที่ไม่สามารถจัดการกับความเครียดหรือปัญหาที่เข้ามากระทบตนเองได้ อาจทำให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลจากการเรียนออนไลน์ สะสมเป็นความเครียด และไม่สามารถหาแนวทางแก้ไขหรือลดความเครียดได้อย่างเหมาะสม ก่อเกิดเป็นปัญหาทางด้านพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ขาดเรียน ไม่ร่วมงานกลุ่มกับเพื่อน ขาดความรับผิดชอบ หรือแม้กระทั่งขาดหายไปจากระบบการศึกษา อีกทั้งในช่วงสถานการณ์โควิด 19 นักศึกษาจะต้องเรียนออนไลน์อยู่ที่พักอาศัยของตนเอง ทำให้ขาดความใกล้ชิดกับเพื่อนและอาจารย์ จึงเป็นช่องว่างที่จะทำให้ นักศึกษาเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยวได้ โดย Akpinar (2021, p. 52) ได้ศึกษาผลกระทบของการเรียนออนไลน์ต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงล็อกดาวน์โควิด 19 พบว่า ประเด็นที่สำคัญของการเรียนออนไลน์คือ ความรู้สึกโดดเดี่ยวจากเพื่อนและผู้สอน ความยุ่งยากและซับซ้อนในการใช้ช่องทางการเรียนออนไลน์ ขาดการแนะแนวและการปรึกษาอย่างใกล้ชิดจากผู้สอน มีข้อจำกัดในการพูดคุยและปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อนและผู้สอนไม่เต็มที่เท่าที่ควร อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความเครียด สอดคล้องกับ Wareebor, Phibanchan, and Thongkhambunchong (2020) ศึกษาวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปรากฏการณ์การลาออกกลางคันและการคงอยู่ของนิสิตระดับปริญญาตรี ได้แก่ การรับรู้ความสามารถทางวิชาการของตนเอง การปรับตัวในมหาวิทยาลัยและเจตคติต่อการสอนและการเรียนรู้มีขนาดอิทธิพล

ระบบการแนะแนวจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อผู้เรียนและระบบการศึกษาเป็นอย่างมากที่จะช่วยรักษาสถานะของผู้เรียนให้คงอยู่ในระบบสถานศึกษา โดยผ่านกระบวนการป้องกันเป็นเป้าหมายที่สำคัญของระบบงานแนะแนวในการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ได้ทันเวลาที่ โดย Onprom and lomjit (2015) ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสุขของนักศึกษา พบว่า กลุ่มทดลองมีความสุขสูงกว่าก่อนการทดลอง และความสุขของนักศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม เช่นเดียวกับ Sukseetong (2018) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาได้แนะแนวทางการป้องกันและลดการลาออกกลางคัน (1) อาจารย์ที่ปรึกษาควรรับฟังปัญหาของนักศึกษาให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ (2) อาจารย์ที่ปรึกษาควรติดตามนักศึกษาตลอดระยะเวลาการศึกษา

หากพบความเสี่ยงที่จะเป็นเหตุให้ต้องลาออกกลางคัน ต้องพบนักศึกษาเพื่อพูดคุยหาแนวทางแก้ไข และ (3) อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้กำลังใจแก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีความตั้งใจ และมั่นใจในการศึกษาเล่าเรียนจนจบการศึกษา จึงเป็นข้อมูลที่เชิงประจักษ์ที่ทำให้เห็นว่ากระบวนการแนะแนวสามารถพัฒนาความสุขของนักศึกษา เป็นพื้นฐานของการเรียนในระดับอุดมศึกษาที่จะลดการออกกลางคันในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ผ่านกระบวนการที่ครอบคลุมทั้งด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา และด้านอาชีพ เช่น นักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากความเครียดในการเรียนออนไลน์ เมื่ออาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่าไม่สามารถรับมือกับนักศึกษาที่มีความเครียดหรือมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้ สามารถส่งต่อนักศึกษาเข้าระบบงานแนะแนวเพื่อเข้ากระบวนการช่วยเหลือโดยมีอาจารย์และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางจิตวิทยา เข้าให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาโดยตรง ผ่านการร่วมมือกับอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ในการช่วยเหลือนักศึกษาเป็นรายกรณี เพื่อพัฒนานักศึกษาให้รู้จักตนเอง มีทักษะสามารถเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างฉลาดและมีเหตุผล ช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงปรารถนาสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตลอดจนการช่วยเหลือให้นักศึกษาตระหนักในคุณค่าของตน สามารถวางแผนทางชีวิตของตนเองได้อย่างรอบคอบ รู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ตลอดจนรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่อความสุขความสำเร็จในชีวิต (The Guidance Association of Thailand, 2016, p. 15) และยังได้มีงานวิจัยโดย Phuttha (2014, p. 23) ผลการวิจัยพบว่า ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียด สามารถพัฒนาทักษะการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้

ผู้เขียนขอเสนอแนะแนวทางการบริหารงานแนะแนวในระดับอุดมศึกษาเพื่อลดภาวะการลาออกกลางคันของนักศึกษาจากในช่วงสถานการณ์โควิด 19 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับอุดมศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญของระบบงานแนะแนวเพื่อลดภาวะการลาออกกลางคันของนักศึกษาจากในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ในบทความนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ โควิด 19 การลาออกจากระบบการศึกษา การบริหารงานแนะแนว ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยเหลือนักศึกษาให้เกิดการปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง อันนำไปสู่การคงสภาพนักศึกษา และลดปัจจัยความเสี่ยงที่จะทำให้นักศึกษาลาออกจากระบบการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับอุดมศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของระบบงานแนะแนวเพื่อลดภาวะการลาออกกลางคันของนักศึกษาจากในช่วงสถานการณ์โควิด 19

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ โควิด 19

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ประกาศเรื่อง มาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อเป็นแนวปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภายในกระทรวงเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด 19 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนในสถานที่ รวมทั้งการสอบ การฝึกอบรมหรือ กิจกรรมใด ๆ ที่มี

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากทำให้เสี่ยงต่อการแพร่โรค โดยให้จัดการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์ (online) และปรับวิธีการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อให้การจัดการศึกษามีความต่อเนื่อง และมีให้เกิดผลกระทบต่อนิสิตนักศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนบนระบบออนไลน์จึงมีบทบาทที่สำคัญและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในความปกติแบบใหม่นี้ ทำให้ห้องเรียนย้ายเข้าไปอยู่ในระบบออนไลน์ทั้งผู้เรียนและผู้สอน เกิดการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของวงการการศึกษา ได้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ที่มากมาย เช่น Google Classroom, Microsoft Teams, Line ที่ผู้สอนและสถานศึกษาได้นำมาใช้เป็นช่องทางในการจัดการเรียนการสอน และยังมีที่เป็นรูปแบบบทเรียนออนไลน์แบบเปิด (Massive Open Online Course--MOOC) เกิดขึ้นมาพร้อมกับนวัตกรรมทางการศึกษาหรือเครื่องมือที่ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนมากมาย ที่จะทำให้การเรียนการสอนในระบบออนไลน์มีความน่าสนใจ และเรียนรู้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ถือได้ว่าในสถานการณ์วิกฤตินี้ยังมีโอกาสที่ดีในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นฐานในการพัฒนาต่อไปในอนาคต

เครื่องมือและช่องทางการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์เหล่านี้ได้มีบทบาทที่สำคัญและเข้ามาแทนที่การจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 แต่จากการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ก็ยังมีข้อจำกัด โดย Research Center for Children and Youth Development (2020) ทำการสำรวจความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของเด็กและเยาวชนในช่วงสถานการณ์โควิด 19 พบว่า ประเด็นความกังวลต่อการเรียนการสอนออนไลน์ คือ ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลสุขภาพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และภาวะความเครียด จากข้อมูลจึงแสดงให้เห็นว่าการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนส่งผลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก

การลาออกจากระบบการศึกษาในช่วงสถานการณ์ โควิด 19

การออกกลางคันหรือการลาออกจากระบบการศึกษาเป็นปัญหาเร่งด่วนของระบบการศึกษาในยุคสถานการณ์โควิด 19 เนื่องจากปัญหาการออกกลางคันหรือการลาจากระบบการศึกษามีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษา และยังส่งผลต่อผู้เรียน เช่น ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้ ทักษะที่จำเป็นและอาจก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระหว่างเรียน เกิดการสูญเสียทางการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตของอุดมศึกษาไทย เป็นผลมาจากความเหลื่อมล้ำในโครงสร้างการศึกษาของประเทศไทย และการบริหารจัดการการศึกษาที่ขาดประสิทธิภาพ (Yongsorn, 2017, p. 1)

ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกกลางคันหรือลาออกจากระบบการศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ (Khethoi, Thasa, & Raisa-nguan, 2017, p. 92; Tantichuwet, 2018, p. 80)

ด้านที่ 1 พฤติกรรมของนักศึกษา กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ทำให้ผู้เรียนขาดความสัมพันธ์เชิงบวกกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการปรับตัวและไม่อยากเรียนมีพฤติกรรมใช้สื่อสังคมออนไลน์หรือเกมออนไลน์อย่างไม่เหมาะสม ทำให้คบเพื่อนที่อยู่ในโลกออนไลน์ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาทางสังคม จึงถูกชักจูงให้มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ถูกเพื่อนรังแกผ่านระบบออนไลน์ (cyber bully) บ่อยครั้งทำให้ไม่อยากเรียน ตลอดจนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสถานศึกษาเพื่อหนีจากการเรียน

ด้านที่ 2 ด้านครอบครัว เมื่อครอบครัวได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19 ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทำให้ผู้ปกครองมีรายได้ที่ลดลงจึงไม่สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ได้ ผู้ปกครองต้องการให้ออกไปช่วยทำงานและหารายได้เลี้ยงครอบครัว หรือสภาพแวดล้อมทางบ้านไม่เอื้ออำนวยต่อการมาเรียนในระบบออนไลน์ อันเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนลาออกจากระบบการศึกษาในช่วงสถานการณ์ โควิด 19

ด้านที่ 3 ด้านสภาพแวดล้อมชุมชน เมื่อชุมชนไม่มีการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชุมชนไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น มีกลิ่น มีฝุ่นละออง มีเสียงรบกวน สิ่งเสพติด ในชุมชนมีบริการสาธารณสุขไม่เพียงพอ ผู้นำในชุมชนมีความขัดแย้ง แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น มุ่งหวังผลประโยชน์และอำนาจ ไม่ให้ความสำคัญของเยาวชนในด้านการศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาและผู้ปกครองควรประสานความร่วมมือกับชุมชนในการสอดส่องดูแลนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงหรือแนวโน้มออกกลางคัน โดยทำความเข้าใจและรับฟังสภาพปัญหาของนักศึกษา เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือและมีมาตรการความร่วมมือในการควบคุมสิ่งเสพติดในชุมชนรอบที่พักอาศัยและสถานศึกษา ดังนั้น การสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา ที่พักอาศัย และชุมชน จึงเป็นแนวทางเชิงรุกในการป้องกันการลาออกจากระบบการศึกษาในช่วงสถานการณ์ โควิด 19

ด้านที่ 4 ด้านสถานศึกษา ผู้เรียนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด 19 และไม่ได้รับการช่วยเหลือจากทางสถานศึกษาอย่างเหมาะสมย่อม ทั้งในด้านการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ สื่อการเรียนการสอน แหล่งทุนการศึกษา การช่วยเหลือด้านวิชาการและสุขภาพจิต สิ่งเหล่านี้หากนักศึกษาไม่ได้รับการช่วยเหลือเท่าที่ควรย่อมทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการเรียนและรู้สึกโดดเดี่ยวในการเรียน

แนวทางในการป้องกันการออกกลางคันหรือการลาออกจากระบบการศึกษา จึงเป็นแนวทางที่ดีที่สุดในการป้อมปรามหรือยับยั้งปัญหาในลักษณะเชิงรุกที่ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และที่สำคัญคือตัวของนักศึกษาเอง โดย Krongkaew et al. (2018, p. 136) ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา ว่าควรมีการใช้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ควรให้การแนะนำในด้านการเรียน การให้ทุนการศึกษา ผู้ปกครอง มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักศึกษาเป็นประจำปีการศึกษาละ 1-2 ครั้ง เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น และขอความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักศึกษาในการช่วยเหลือกันแก้ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวและการเรียน บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาจะสามารถลดจำนวนการพ้นสภาพความเป็นนักศึกษา

การบริหารงานแนะแนวในช่วงสถานการณ์โควิด 19

ในสถานการณ์โควิด 19 การแนะแนวในอุดมศึกษา มีบทบาทสำคัญต่อนักศึกษาในการสำรวจตนเองในด้านต่าง ๆ ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้รู้จักจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีเป้าหมาย นักศึกษามีทัศนคติ มุมมองต่อตนเองและสถาบันการศึกษาในเชิงบวก ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวเมื่อประสบกับปัญหา โดยกระบวนการแนะแนวจะให้ความสำคัญต่อความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาให้รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถตัดสินใจเลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างชาญฉลาด มีเหตุผล รู้จักป้องกันปัญหา สามารถวางแผน และพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ เพื่อการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม (Ministry of Education, Office of the Basic Education Commission, 2016, p. 30) เป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความตระหนักรู้ในตนเอง (self-awareness) และเตรียมตัวในการประกอบอาชีพ โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้แสวงหาเพื่อหาความสำเร็จในอาชีพ (Khamsom, 2016, p. 175)

การบริหารงานแนะแนว หมายถึง ระบบการทำงานที่ทำให้บรรลุเป้าหมายของงานแนะแนว เป็นการบริหารงานที่นำแนวคิดเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ในการประสานการทำงานร่วมกับระบบงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา และนำระบบคุณภาพวงจรเดมมิง (deming cycle) มาใช้ในกระบวนการดำเนินการ เพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยเน้นที่องค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (Vihogato, 2018, pp. 22-23; Jesadakultavee, 2020, p. 269)

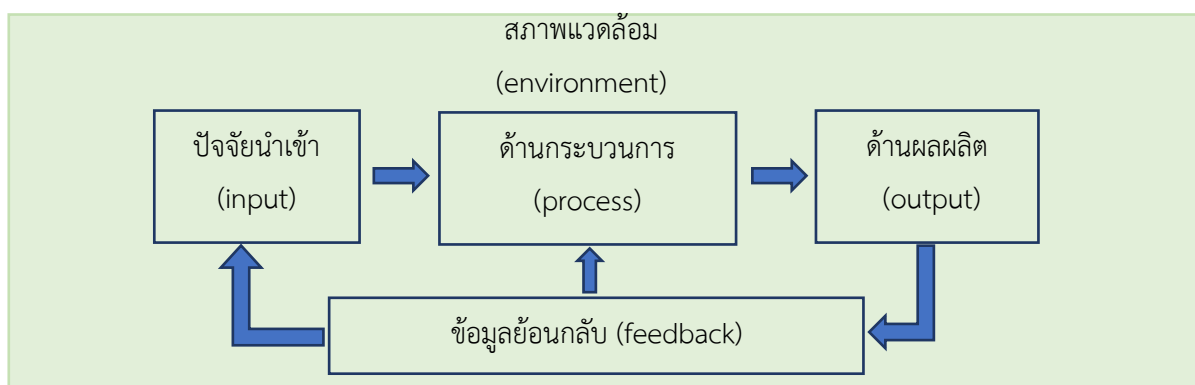
1. ด้านปัจจัยนำเข้า (input) คือ มาตรฐานของการแนะแนว โดยการสนับสนุนให้มีโครงสร้างการบริหารงานแนะแนว คณะกรรมการบริหารงานแนะแนวในการกำหนดบทบาท หน้าที่อาจารย์แนะแนว อาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษา ผู้ปกครอง จัดสรรงบประมาณ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมหรือโครงการแนะแนว

2. ด้านกระบวนการ (process) คือ การดำเนินงานแนะแนวที่ยึดหลักการบริหารแบบวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA หรือ ระบบคุณภาพวงจรเดมมิง เป็นวิธีการบริหารที่ต้องดำเนินการ 4 กิจกรรม ได้แก่ ขั้นที่ 1 การวางแผน (plan) โดยการตั้งเป้าหมายจากปัญหาหรือโอกาสต่าง ๆ และสร้างแผนการทำงานหรือกระบวนการ เพื่อให้เป้าหมายนี้ประสบความสำเร็จ ขั้นที่ 2 การนำแผนไปปฏิบัติ (do) โดยการลงมือปฏิบัติและเก็บข้อมูล เพื่อหาจุดอ่อนหรือจุดที่สามารถพัฒนา รวมถึงการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติ ขั้นที่ 3 การประเมินผล การปฏิบัติงาน (check) การติดตามและการประเมินผล และขั้นที่ 4 การปรับวิธีดำเนินงานใหม่ (act) นำผลการประเมินมาปรับปรุงงานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านผลผลิต (output) คือ การยึดหลักคุณภาพมาตรฐานการแนะแนวมีมุ่งเน้นที่คุณภาพของนักศึกษา โดยการกำหนดเป้าหมายการพัฒนานักศึกษาผ่านกิจกรรมแนะแนวและบริการแนะแนวเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

4. ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) คือ การนำข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาระบบการแนะแนว เป็นการประเมินผลเปรียบเทียบก่อนดำเนินการ ประเมินผลระหว่างดำเนินการ ประเมินผลหลังดำเนินการ ในประเด็นต่าง ๆ เช่น ปัญหาการออกกลางคัน ปัญหาที่เรียนไม่สำเร็จตามหลักสูตร ปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์โควิด 19 เรียนสำเร็จแล้วมีงานทำ และสำเร็จผลตามอาชีพที่เลือกไว้ อาชีพที่เลือกสามารถสร้างความมั่นคงทางฐานครอบครัว เศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมของผู้เรียนในปัจจุบันและที่คาดการณ์ในอนาคต มีความสุขระหว่างเรียน ข้อมูลใดประเมินแล้วมีผลเป็นเชิงบวก สามารถประเมินผ่านการดำเนินการ

5. สภาพแวดล้อม (environment) ของระบบ งานแนะแนวที่อยู่ในสถานศึกษา อันส่งผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา เช่น บรรยากาศในห้องเรียน ห้องสมุด ห้องอาหาร

ภาพ 1 รูปแบบของการบริหารงานแนะแนวในสถานศึกษา

การบริหารงานแนะแนวในระดับอุดมศึกษา ควรคำนึงถึงจุดมุ่งหมายหลักของงานแนะแนว เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร วางแผน ดำเนินงาน โดยมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

เพื่อป้องกันปัญหา (prevention) อันเป่าหมายหลักของการแนะแนวในการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิด โดยใช้วิธีการเชิงรุกในการป้องกันปัญหาโดยให้นักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ผ่านบริการต่าง ๆ ของงานแนะแนว เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาตนเอง การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจในสถานการณ์โควิด 19

เพื่อแก้ไขปัญหา (curation) เมื่อนักศึกษาประสบปัญหาในการดำเนินชีวิตและไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาได้ด้วยตนเอง หรือแก้ปัญหาได้ไม่เหมาะสม การแนะแนวจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้กับนักศึกษาได้ ทั้งนี้จะต้องได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาที่เป็นเจ้าของปัญหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคน ๆ นั้นด้วย เช่น ทุนช่วยเหลือนักศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากโควิด 19 การจัดบริการให้การปรึกษา

เพื่อพัฒนาส่งเสริม (development) เป็นการพัฒนาส่งเสริมนักศึกษาให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยกระบวนการแนะแนวจะพัฒนาส่งเสริมให้นักศึกษาแต่ละคนได้รู้จักตนเอง รู้ถึงความสามารถและขอบเขตแห่งความสามารถของตนตลอดจนรู้โอกาสและช่องทางต่าง ๆ ที่จะใช้ความสามารถที่ตนมีอยู่ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และแก่สังคมที่อาศัยอยู่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ขอบข่ายของการแนะแนวในสถานศึกษาจะครอบคลุมหลักการแนะแนว จึงต้องดำเนินงานแนะแนวเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (Erbsuksiri, 2016, p. 211)

1. การแนะแนวด้านปัญหาส่วนตัวและสังคม (personal and social guidance) ในสถานการณ์ โควิด 19 นักศึกษาบางส่วนได้รับผลกระทบทั้งในด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ทำให้ส่งผลต่อการชำระค่าเทอม การใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัวและเพื่อการศึกษา นักศึกษากลุ่มนี้ก็จะเกิดความวิตกกังวลและเครียดจากสภาพ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของการดำเนินชีวิต การแนะแนวด้านปัญหาส่วนตัวและสังคม จึงเป็นกระบวนการช่วยเหลือขั้นพื้นฐานที่สำคัญให้นักศึกษาคงสภาพความเป็นนักศึกษาไม่ให้ออกจากระบบการศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาควรทำความเข้าใจปัญหาของนักศึกษาเป็นลำดับแรกถึงสภาพความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต เพื่อให้นักศึกษารู้สึกมั่นคงในชีวิต ให้นักศึกษาได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต การใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย การใช้

เวลารว่าง บุคลิกภาพและการแต่งกายอารมณ์ และการควบคุมอารมณ์ มนุษย์สัมพันธ์ จริยธรรม และค่านิยม ตลอดจนช่องทางการช่วยเหลือทางการเงินหรือแหล่งทุนการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม และไม่รู้สึกลดเดียว สามารถมีชีวิตและปรับตัวได้อย่างมีความสุข

2. การแนะแนวทางการศึกษา (educational guidance) จากผลพวงสถานการณ์โควิด 19 ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนถูกปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบออนไลน์ นักศึกษาเกิดการปรับตัวทั้งในวิธี การเรียนการเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน การรับผิดชอบชิ้นงาน สะสมจนเกิดความเครียด การแนะแนวทางการศึกษาจึงเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือในลำดับต่อมาเมื่อนักศึกษามีความพร้อมพื้นฐานที่สำคัญแล้ว การแนะแนวทางการศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาทราบถึงข้อตกลงหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา เช่น แนวทางในการศึกษาต่อ การลงทะเบียน หลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา การเตรียมตัวสอบการสร้างสมาธิในการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3. การแนะแนวด้านอาชีพ (vocational guidance) เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในลำดับสูงสุด คือเมื่อนักศึกษามีความสมบูรณ์ด้านส่วนตัวและสังคม ด้านการศึกษา ย่อมส่งผลให้นักศึกษาเริ่มตระหนักถึงการวางแผนและการตัดสินใจ การแสวงหางาน การสมัครงาน การปรับตัวให้เข้ากับงาน มีชีวิตการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และการปฏิบัติตนให้มีความเจริญก้าวหน้าในการทำงาน

จึงกล่าวได้ว่า ขอบข่ายของการแนะแนวเมื่อพิจารณาในมุมมองตามแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow (Maslow's general theory of human & motivation) จะเห็นถึงลำดับขั้นของการช่วยเหลือนักศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา แต่ทั้งนี้แล้วขอบข่ายของงานแนะแนวยังคงต้องดำเนินการควบคู่กันไปทั้งการแนะแนวทางการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดย Panatungthirawit, Ruangmontri, and Namwan (2020, p. 14) ได้ศึกษาพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการการให้คำปรึกษานิสิตสำหรับงานกิจการนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ระบบการแนะแนวทางอาชีพ ระบบการแนะแนวทางการศึกษา และระบบการแนะแนวส่วนตัวและสังคม ตามลำดับ

บริการแนะแนวในสถานศึกษา เป็นบริการที่ต้องดำเนินการให้บริการแก่นักศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์แนะแนวจะดำเนินงานร่วมกันในการจัดบริการในด้านต่าง ๆ ให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาเป็นสำคัญ อันประกอบด้วย

บริการที่ 1 ศึกษารวบรวมข้อมูล (individual inventory service) เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาแต่ละคน เพื่อต้องการจะทราบรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ประวัติส่วนตัว พื้นเพเดิม อุปนิสัยใจคอ บุคลิกภาพ ระดับสติปัญญา ความสนใจ ความสามารถ ความถนัดตามธรรมชาติ เจตคติ ความเป็นอยู่ทางบ้าน อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สถานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องในการแนะแนวได้รู้จักนักศึกษาแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้นจะทำให้ช่วยเหลือนักศึกษาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากกระบวนการคัดกรองนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาจะต้องมีวิธีการที่จะรู้จักนักศึกษาเป็นรายบุคคล จากนั้นก็จะเข้าสู่ขั้นตอนของการคัดกรองเพื่อคัดแยกนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีบทบาทสำคัญในการรวมข้อมูล ทำให้ง่ายต่อการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูล เช่น การใช้ Google Form ในการเก็บข้อมูลเบื้องต้น

บริการที่ 2 บริการสนเทศ (information service) เป็นบริการให้ความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ ในด้านการศึกษา อาชีพ สังคมและส่วนตัวแก่นักศึกษา ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ (social media) เช่น การประชาสัมพันธ์ความรู้ต่าง ๆ ผ่านเฟสบุ๊ก (facebook) ทวิตเตอร์ (twitter) เป็นช่องทางที่นักศึกษาใช้จึงทำให้ข้อมูลไปถึงนักศึกษาได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

บริการที่ 3 บริการให้คำปรึกษา (counseling service) เป็นกระบวนการในการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาหรือมีความคับข้องใจ ผ่านกระบวนการพูดคุยโดยอาจารย์ที่มีความรู้และทักษะในการให้คำปรึกษาเพื่อสร้างพื้นที่ปลอดภัยให้นักศึกษาได้บอกเล่าสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการสร้างสัมพันธที่ดี จึงกล่าวได้ว่าบริการแนะแนวในสถานศึกษา จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับบริการให้คำปรึกษาเป็นสำคัญ บริการให้คำปรึกษาถือเป็นหัวใจสำคัญของการแนะแนว ในปัจจุบันบริการให้คำปรึกษาได้พัฒนารูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ โควิด 19 เช่น บริการสายด่วนออนไลน์ Mental Health Tech Discovery ศูนย์ให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา

บริการที่ 4 บริการจัดวางตัวบุคคล (placement service) เป็นบริการที่จัดขึ้นเพื่อช่วยนักศึกษาให้คุ้นเคยกับการทำงาน ให้ก้าวไปสู่อาชีพที่สนใจและมีความถนัด การให้บริการโดยการจัดหางานให้นักศึกษาทำ ในระหว่างวันหยุดเรียน หรือระหว่างปิดภาคเรียน การจัดหาแหล่งทุนการศึกษา วิธีการสมัครงานและการทำงาน ให้รู้จักเลือกอาชีพตามความถนัด หรือตามความสนใจของตนเอง อันจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต บริการจัดวางตัวบุคคลนี้มีได้ หมายความว่าเฉพาะการจัดให้นักศึกษาได้มีงานทำเท่านั้น แต่ยังเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้รับคำปรึกษาเพื่อเรียนรู้ในขั้นสูงต่อไป

บริการที่ 5 บริการติดตามผล (follow up service and research) เป็นบริการติดตามนักศึกษาที่ได้รับคำแนะนำไปแล้ว ทั้งนักศึกษาที่กำลังเรียน นักศึกษาที่จบจากสถานศึกษาและนักศึกษาที่ต้องออกจากสถานศึกษา กลางคัน เพื่อตรวจสอบดูว่าบริการแนะแนวของสถานศึกษาที่ได้จัดทำไปแล้วนั้นได้ผลเพียงใด นักศึกษาสามารถช่วยเหลือตนเองได้หรือไม่ นักศึกษาที่จบการศึกษาแล้วมีปัญหาอะไรบ้าง รวมทั้งยังเป็นการประเมินผลในการพิจารณาผลการดำเนินงานตามโครงการหรืองานต่าง ๆ ของงานแนะแนว

จึงกล่าวได้ว่า ระบบการแนะแนวในระดับอุดมศึกษามีความสำคัญต่อนักศึกษาและระบบการศึกษาเป็นอย่างมากในการที่จะช่วยรักษาสถานะนักศึกษาให้คงอยู่ในกระบวนการศึกษาในระบบของสถานศึกษา โดยจะช่วยให้ นักศึกษาได้รู้จักตนเอง มีทักษะ สามารถเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และตัดสินใจได้ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล ช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้ง ยังช่วยให้อาจารย์และนักศึกษาเรียนรู้สาเหตุของพฤติกรรม เพื่อหาทางช่วยขจัดปัญหาได้อย่างเหมาะสม (The Guidance Association of Thailand, 2016, p. 15) ผ่านกระบวนการในการดูแลความเป็นอยู่และสุขภาพจิตของนักศึกษา โดยอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางจิตวิทยาจะทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาในการช่วยเหลือนักศึกษาที่ประสบปัญหา ให้สามารถเผชิญและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายผลการศึกษา

การบริหารจัดการงานแนะแนวระดับอุดมศึกษาเพื่อลดการลาออกจากระบบการศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 เป็นกลไกที่สำคัญที่จะช่วยสร้างรากฐานของนักศึกษาให้มีความเข้มแข็งในการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยกระตุ้นให้นักศึกษาลาออกจากระบบการศึกษาหรือออกกลางคัน ดังนั้น ในการป้องกัน

และแก้ไขปัญหาให้กับนักศึกษาจึงต้องมีการบริหารและการจัดการกระบวนการแนะแนวที่เป็นระบบ โดยนำแนวคิดเชิงระบบมาประยุกต์ใช้ในการประสานการทำงานร่วมกับระบบงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา และนำระบบคุณภาพวงจรเดมมิง (deming cycle) มาใช้ในกระบวนการดำเนินงานให้ครอบคลุมขอบข่ายในการแนะแนว ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม บนพื้นฐานการบริการงานแนะแนว 5 บริการ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์แนะแนวจะดำเนินงานร่วมกันในการจัดบริการในด้านต่าง ๆ ให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นการบริหารจัดการงานแนะแนวจึงเป็นระบบที่สำคัญในการป้องกันและช่วยเหลือนักศึกษาอย่างเป็นระบบที่มีส่งประสานทั้งภายในสถานศึกษาและส่งต่อกายนอกสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อลดการลาออกจากระบบการศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

การแนะแนวในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนักศึกษาได้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ (social media) ในการสื่อสารเป็นหลักการบริหารงานแนะแนวจึงต้องปรับตัวและพัฒนารูปแบบการให้บริการเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารและบริการแนะแนวเข้าถึงนักศึกษามากยิ่งขึ้นโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์แนะแนวจึงมีบทบาทสำคัญในการร่วมมือกันสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างไม่รู้สึกลดเดียวผ่านการบริการงานแนะแนวในรูปแบบใหม่ เช่น บริการสายด่วนออนไลน์ Mental Health Tech Discovery ศูนย์ให้คำปรึกษาทางจิตวิทยา

References

- Akpınar, E. (2021). The effect of online learning on tertiary level students mental health during the Covid19 lockdown. *The European Journal of Social & Behavioural Sciences*, 30(1), 52-56.
- Assumption University, Research Institute and Academic Services. (2020). *Online learning in the Covid-19 situation*. Retrieved July 12, 2021, from <https://iras.au.edu/> [In Thai].
- Erbsuksiri, A. (2016). *Psychology for teachers* (3rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press. [In Thai].
- Jesadakultavee, S. (2020). The future-oriented guidance administration system in school under the secondary education service area office. *Journal of Social Science and Buddhist Anthropology*, 5(2), 269-288. [In Thai].
- Khamsom, K. (2016). *Introduction to guidance*. Udon Thani: Udon Thani Rajabhat University Faculty of Education. [In Thai].
- Khethoi, S., Thasa, W., & Raisa-nguan, S. (2017). The affecting factors of Khamkaen Nakhorn secondary school students' drop out: A case study Khamkaen Nakhorn secondary school affiliated with secondary school educational service area office 25, ministry of education. *Mahachula Academic Journal*, 4(2), 92-101. [In Thai].

- Krongkaew, A., Janin, P., Kaithong, N., Punpuch, P., Sangsuwan, C., & Thongkham, K. (2018). Causes of undergraduate student dropout at Kamphaeng Phet Rajabhat. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, 24(Special), 136-145. [In Thai].
- Ministry of Education, Office of the Basic Education Commission. (2016). *Guidance system in educational institutions*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [In Thai].
- Onprom, S., & Klomjit, C. (2015). The effect of guidance activities program for development happiness in students. *Journal of Education Khon Kaen University (Graduate Studies Research)*, 9(2), 198-205. [In Thai].
- Panatungthirawit, A., Ruangmontri, K., & Namwan, T. (2020). Management of students' counselling in the division of student affairs in State university. *Suthiparithai*, 34(110), 14-25. [In Thai].
- Phuttha, S. (2557). The effects of using a guidance activities package to develop skills to deal with emotions and stress of higher secondary students at Wanteesathit Phittayakhom school in Phichit province. *Journal of Humanities and Social Science Valaya Alongkoon*, 9(3), 23-34. [In Thai].
- Research Center for Children and Youth Development. (2020). *Survey results of children and youth online learning readiness during the COVID-19 situation*. Retrieved January 21, 2021, from <http://www.cydcenter.com> [In Thai].
- Sukseetong, N. (2018). Factors related to the cause of dropout of students department of public health Chiang Mai Rajabhat University: Current student perspectives. Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University, Faculty of Science and Technology. [In Thai].
- Tantichuwet, P. (2018). The study of in-depth characteristics and factors affecting out-of-school children: A case study of Tak province. *Suthiparithai*, 32(101), 80-91. [In Thai].
- The Guidance Association of Thailand. (2016). *Guidance system in schools*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [In Thai].
- Vihogato, P. (2018). *Principles and guidance system in educational institutions*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat University Printing House. [In Thai].
- Wareebor, J., Phibanchan, S., & Thongkhambunchong, S. (2020). Dropout and persistence phenomena of undergraduate students of Burapha university: The causal relationship model. *Journal of Graduate School Sakon Nakhon Rajabhat University*, 17(78), 20-29. [In Thai].
- Yongsorn, C. (2017). Educational waste affects the quality of graduates of Thai higher education. *Journal of education*, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, 18(1), 1-9. [In Thai].